

ΜΥΘΟΙ
ΘΕΟΙ
ΗΡΩΕΣ

της Αρχαίας Αιτίας και Ακρόπολης

Αργίριο

Ακρ Θεσπιέων

Θέρμο

Αράκυνθος

Αιτωλικό

Οινιάδες

Αχελώος

Πλευρώνα

Έλαος

Μεσολόγγι

Αλίκورνα

Καλυδώνια

Εγιάσσοβα

Χαλκίς

Εύηνος

Ακρόπολη θεσπιέων

ΘΕΣΤΙΟΣ

Στην ελληνική μυθολογία ο **Θέστιος** ήταν ηγεμόνας της πόλης Πλευρώνας στην Αιτωλία, γιος της Δημονίκης και του θεού Άρη.

Αδέλφια του Θεστίου ήταν ο Εύηνος, ο Πύλος και ο Μώλος.

Ο Θέστιος πήρε ως σύζυγό του την Ευρυθέμιδα και απέκτησαν μαζί 4 γιους και τρεις κόρες, αποκαλούμενες συνολικά **Θεστιάδες**. Οι γιοι ήταν οι Ίφικλος, Εύιππος ή Τοξέας, Πλήξιππος και Ευρύπυλος, ενώ οι κόρες ήταν οι Αλθαία, η Λήδα και η Υπερμνήστρα.

Από την Αλθαία, ο Θέστιος έγινε πατπούς του σημαντικού ήρωα Μελεάγρου και της Διηάνειρας. Ο Μελέαγρος σκότωσε τουλάχιστον δύο από τους θείους του (δηλαδή τους γιους του Θεστίου) κατά τις διαμάχες που επακολούθησαν το κυνήγι του Καλυδώνιου Κάπρου.

Από τη Λήδα ο Θέστιος έγινε πατπούς των Διοσκούρων.

Η Λήδα και ο Κύκνος

έργο του Τιμοθέου
370 π.Χ. Αντίγραφο
Ρώμη

Λήδα και ο κύκνος
Φρανσουά Μπουσέ
1742 Στοκχόλμη

Λήδα και Διόσκουροι

Αττικός
μελανόμορφος
αμφορέας 530 π.Χ
Βατικανό

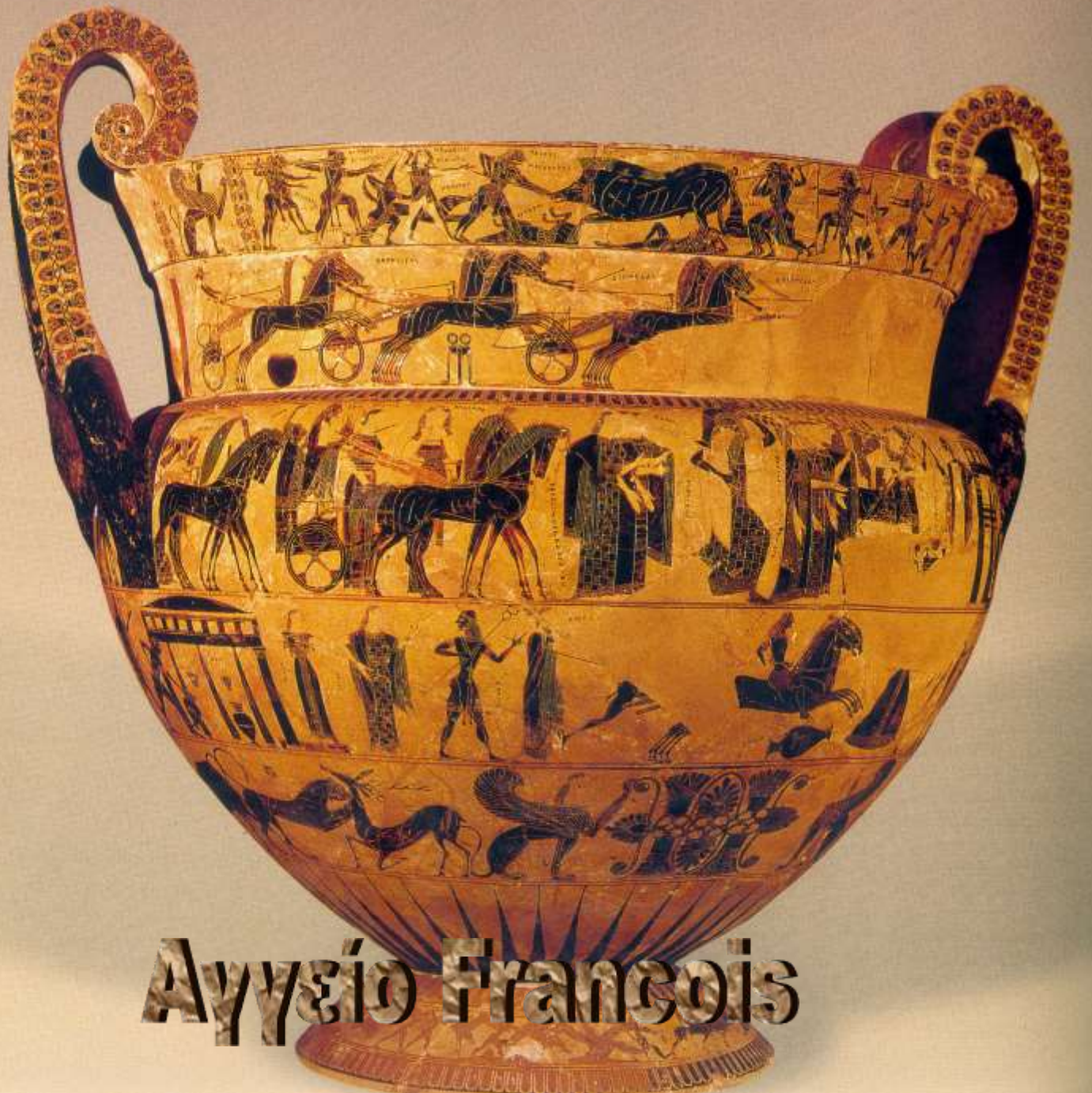
Ο Καλυδώνιος Κάπρος

Ο Καλυδώνιος κάπρος ήταν ένας εξαιρετικά μεγάλος και δυνατός κάπρος, που έστειλε η Άρτεμη στην περιοχή, για να εκδικηθεί τον ασεβή βασιλιά Οινέα, που έκανε θυσίες σε όλους τους θεούς εκτός από αυτήν. Από τότε ο κάπρος βρισκόταν εκεί και εξολόθρευε τα κοπάδια, σκοτώνοντας τους βοσκούς.

Για να απαλλαχτεί ο τόπος από αυτή την πληγή, ο [Μελέαγρος](#), γιος του Οινέα και της Αλθέας, οργάνωσε κυνήγι του Καλυδώνιου κάπρου για να πάρουν μέρος σ' αυτό οι περιφημότεροι κυνηγοί. Ανάμεσά τους ήταν και η Αταλάντη, κόρη του Αρκάδα Σχοινέα, που ήταν ονομαστή κυνηγός. Ο Μελέαγρος είχε υποσχεθεί ότι για βραβείο σ' εκείνον που θα σκότωνε τον κάπρο, θα έδινε το δέρμα και το κεφάλι του θηρίου. Κατά τη διάρκεια του κυνηγιού, η Αταλάντη πρώτη χτύπησε τον κάπρο, αλλά εκείνος κατασπάραξε μετά τον Υλέα και τον Αγκαίο, μέχρι που τελικά τον σκότωσε ο Μελέαγρος. Αυτός έδωσε το βραβείο στην Αταλάντη και οι υπόλοιποι ήρωες δυσареστήθηκαν. Τότε ξέσπασε καβγάς πάνω στον οποίο ο Μελέαγρος σκότωσε το θείο του. Τελικά το βραβείο το πήρε η Αταλάντη και το μετέφερε στην Τεγέα και το άφησε στο ναό της Αλέας Αθηνάς.

The image shows a terracotta metope, a fragment of ancient Greek art. It depicts a boar, likely the Calydonian Boar, in a dynamic, running pose. The boar is shown in profile, facing right, with its head lowered as if charging. The body is covered in detailed, scaly patterns representing its hide. The legs are thick and muscular, with visible joints. The entire figure is set against a plain, light-colored background. The terracotta is a warm, reddish-brown color, showing signs of age and wear, with some areas of discoloration and small pits. The edges of the fragment are irregular and broken.

**Μετόπη του θησαυρού των Σικυωνίων
με παράσταση του κάπρου της Καλυδώνος.
Δελφοί**

570 π.Χ
Φλωρεντία

Αγγείο François

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Κυνήγι του Καλυδωνίου κάπρου

Μαρμάρινη ρωμαϊκή [σαρκοφάγος](#) από το [Βικοβάρο](#) με αναπαράσταση του κυνηγιού του Καλυδωνίου Κάπρου (Palazzo dei Conservatori, [Ρώμη](#))

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ-ΑΤΑΛΑΝΤΗ

κύλικας

550π.Χ

Λούβρο

Το κυνήγι του κάπρου

ΑΙΩΝΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

370 π.Χ Ρώμη

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ
Μουσείο Αγρινίου

ο **Μελέαγρος** ήταν γιος του βασιλιά της Καλυδώνας Οινέως και της Αλθαίας, αδελφής της Λήδας.

Ο Μελέαγρος είναι ο κεντρικός ήρωας των διηγήσεων για τον Καλυδώνιο Κάπρο. όταν ο Μελέαγρος ήταν επτά ημερών βρέφος οι Μοίρες εμφανίσθηκαν στη μητέρα του και της είπαν ότι ο γιος της θα πέθαινε όταν θα καιγόταν τελείως το ξύλο (δαυλός) που ήταν εκείνη τη στιγμή στην εστία (τζάκι). Η Αλθαία, έντρομη, άρπαξε και έσβησε τον δαυλό, τον οποίο φύλαξε στη συνέχεια με μεγάλη προσοχή. Αργότερα, όταν ο Μελέαγρος μεγάλωσε, έλαβε μέρος στο κυνήγι του κάπρου. Σε αυτό είχε συμμετάσχει και η Αταλάντη, και ο Μελέαγρος σκότωσε στη διαμάχη τους θείους του (γιους του Θεστίου) προκειμένου να προσφέρει το τομάρι του θηρίου στην Αταλάντη, και δίκαια, καθώς εκείνη το είχε πληγώσει πρώτη. Τότε η Αλθαία εξοργίσθηκε τόσο πολύ για τον χαμό των αδελφών της, ώστε άρπαξε τον κρυμμένο δαυλό και τον έκαψε, με αποτέλεσμα να πεθάνει αμέσως ο γιος της. Η Αλθαία όμως μετανόησε και αυτοκτόνησε. Αυτοκτόνησε επίσης και η σύζυγος του ήρωα, η Κλεοπάτρα..

Αττικός ερυθρόμορφος αμφορέας.

Το Κυνήγι του Καλυδωνίου Κάπρου

Η Αταλάντη κάθεται κρατώντας δόρυ
Πλαισιωμένη από τον Μελέαγρο ίσως
τον Τυδέα και άλλους ήρωες.

«Μελέαγρος και Αταλάντη»,
ζωγραφικός πίνακας του Jacob Jordaens, περ. 1600-1650

**Ο Μελέαγρος προσφέρει τη δорά του κάπρου στην Αταλάντη.
Η Αφροδίτη τους παρατηρεί, ενώ ο Έρωτας φτερουγίζει ανάμεσά τους.
(Απουλιακός αμφορέας 330 π.Χ. Μπάρι)**

Ο θάνατος του Μελέαγρου

Ασπιομέδουσα από Απολλικό καστρός 375-350 π.Χ. Νεάπολη

ΓΕΩΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Τα έντονα τεκτονικά φαινόμενα που συνετέλεσαν στην διαμόρφωση της περιοχής συνδυάστηκαν από τον Χρηστάνη (2004) με δύο διάπυρα φαινόμενα που έκαναν εντύπωση στους κατοίκους της περιοχής ώστε τα ενσωμάτωσαν στη Μυθολογία τους.

Το ένα είναι του **Καλυδωνίου Κάπρου**. Ο Αθανάσιος Σταγειρίτης στο έργο του «Ωγυγία» περιγράφει τον Καλυδώνιο Κάπρο ως Θηρίο άγριο, με φωνή «κροτώδη» σαν κεραυνό, μάτια σαν φωτιά και από τον ώμο του «έρεε αφρός θερμότατος». Κατέτρωγε ανθρώπους και ζώα, ξερίζωνε δένδρα και κατάκαιε τα φύλλα, τα άνθη και τους καρπούς με την αναπνοή του. Οι άνθρωποι παρέμειναν κλεισμένοι στα σπίτια τους και η χώρα έμεινε ακαλλιέργητη και «άφορος».

Σύμφωνα με τον Χρηστάνη (2004) είναι δύσκολο να αποδοθεί ο μύθος αυτός σε διάπυρο φαινόμενο από τον ουρανό, δηλαδή πτώση μετεωριτών ή σε φαινόμενο προερχόμενο από τα έγκατα της γης. Το σίγουρο είναι ότι το φαινόμενο αυτό συνετέλεσε αφενός μεν στην αναδιάταξη του ανάγλυφου, αφετέρου αναδιαμόρφωσε το ανθρωπογενές περιβάλλον.

ΤΥΔΕΥΣ

Ο ετεροθαλής αδελφός του Μελέαγρου, ο **Τυδέας**, εξορίζεται από την πατρίδα του και καταφεύγει στο παλάτι του **Άδραστου**, βασιλιά του Άργους. Την ίδια νύχτα φτάνει στο Άργος ο **Πολυνείκης** ο γιος του εξόριστου βασιλιά της Θήβας Οιδίποδα, επειδή ο αδελφός του Ετεοκλής, αρνούμενος να μοιραστεί την εξουσία την διεκδίκησε για τον εαυτό του.

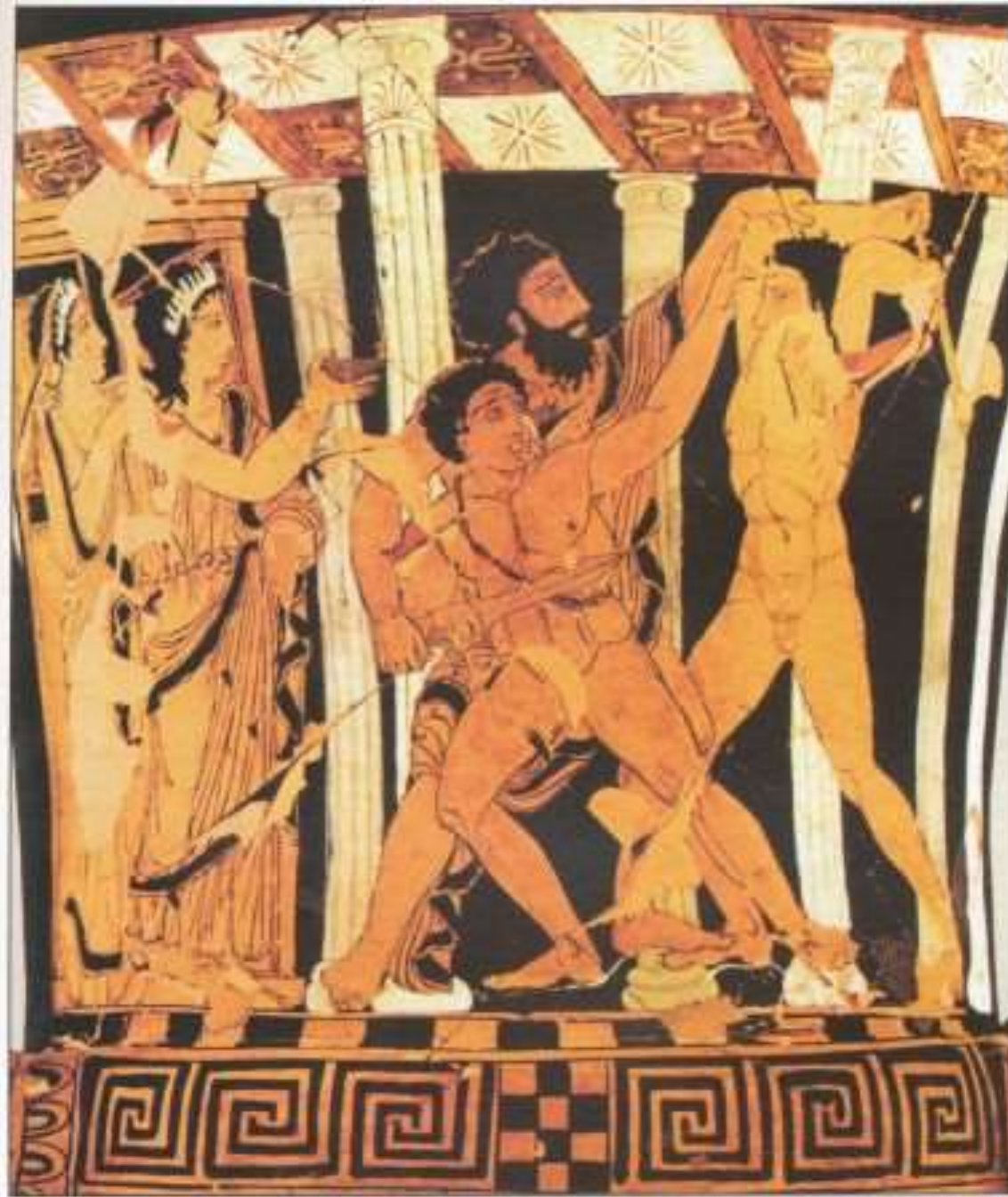
Όταν συναντήθηκαν οι δύο νέοι μπροστά στο παλάτι διαπληκτίστηκαν και μονομάχησαν. Ο βασιλιάς ξύπνησε από τον θόρυβο και τα χτυπήματα των σπαθιών, βλέποντάς τους να παλεύουν σαν θηρία, κατάλαβε πως είχε εκπληρωθεί ο χρησμός του θεού, που τον είχε συμβουλεύσει να κάνει γαμβρούς του τον κάππρο και το λιοντάρι, αφού τα δύο θηρία ήταν διακριτικά του θυρεού, που έφερναν επάνω τους τα δύο βασιλόπουλα: ο **Πολυνείκης** τον **Θηβαϊκό Λέοντα** και ο **Τυδέας** τον **Καλυδώνιο κάππρο**.

Τους πρόσφερε φιλοξενία και από τότε η σχέση του Πολυνείκη με τον Τυδέα εξελίχτηκε σε δυνατή φιλία και συγγένεια, αφού παντρεύτηκαν τις δύο κόρες του Άδραστου, ο **Πολυνείκης** την **Αργεία** και ο **Τυδέας** την **Δηιπύλη**, απ' την οποία απέκτησε γιο τον **Διομήδη**, που έμελε να ξεπεράσει στη φήμη τον πατέρα του με τα κατορθώματα του στην Τροία και στη Θήβα.

*Η φιλοσοφία του Τυδίδα με τον Πολυμήχανο και η παράδοση του Αδριανού για τον σκοτεινισμό των δύο ανθρώπων
(Επίγραμμα γραμμένο 350 π.Χ.)*

Τ
Υ
Δ
Ε
Υ
Μ

Αιχμαλωτισμός από τον προηγούμενο κρατήρα. Εικονίζονται οι δύο άνδρες που φιλονικούν, ο βασιλιάς που προσπαθεί να τους ηρεμήσει και οι δύο κόρες του.

ΤΥΔΕΥΜ

Δ Ι Ο Μ Η Δ Η Σ

Ήταν γενναίος πολεμιστής ο Διομήδης. Κι όταν ήρθε η ώρα να πεθάνει η Αθηνά τον χάρισε την αθανασία.
(Λεπτομέρεια από ερυθρόμορφο κρατήρα, γύρω στο 490 - 480 π. Χ. Βοστώνη).

Α Γ Ρ Ι Ο Σ

Ο Αγριος έντρομος και με τα χέρια δεμένα περιμένει στο βωμό τη δίκαιη τιμωρία του, ενώ ο γέροντας Οινέας πλησιάζει με τη βοήθεια της δεύτερης γυναίκας του Περιβοίας. Ο Διομήδης φαίνεται να του προσφέρει το ξίφος της εκδίκησης, που εμφαντικά τονίζει η παρουσία της Ερηνίας με τα φίδια, κάτω δεξιά. (Ποσειδωνιακή υδρία 340 - 330 π.Χ. Λονδίνο).

Όσο για τον Άγριο αυτός γλυτώνει και μετά τη σκληρή καταδίωξη από το Διομήδη καταφεύγει στη βορειοδυτική γωνία του μεγάλου Αιτωλικού πεδίου, ιδρύει πόλη και δίνει το όνομά του. Η πόλη, το **Αγρίνιο**, τον καθιερώνει και τον τιμά ως ήρωα οικιστή.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι ο Άγριος υπήρξε όχι μόνο διωκόμενος, αλλά και διώκτης και τιμωρός, όταν είχε πρώτος εξορίσει τον ανηψιό του Τυδέα, ο οποίος σκότωσε τον αδελφό του Ωλενία ή τους ξαδέρφους του και γιους του Μέλανα. Ο Τυδέας κατέφυγε στο Άργος νυμφεύτηκε τη κόρη του Άδραστου Διητύλη και απέκτησε ένα γιο το Διομήδη. Έτσι ο Άγριος, ήρωας και οικιστής του Αγρινίου, παίζει ρόλο πρωταγωνιστι-

κό, παρουσιάζεται ως σπουδαίο πρόσωπο, άλλοτε ως διώκτης και άλλοτε ως διωκόμενος.

Σημαντικό εξάλλου στοιχείο είναι ο στενός συγγενικός δεσμός που συνδέει τον Άγριο με τον Αχελώο, αφού ο πρώτος είναι γυναικάδελφος του δεύτερου. Ο **Αχελώος** παντρεύτηκε τη **Στερόπη**, αδελφή του Άγριου. Η μυθική αυτή συγγένεια πλάστηκε για να εξηγήσει τη σημασία που είχε για τη μικρή αυτή αρχικά πόλη η συμβίωσή της με τον γονιμοποιό γείτονά της, τον Αχελώο. Το Αγρίνιο αργότερα εξελίχτηκε σε σημαντική πόλη, διαφύλαξε τις παραδόσεις του και το μύθο του και ένιωθε περήφανο, γιατί είχε ήρωα οικιστή ένα σπουδαίο πρόσωπο, από άποψη καταγωγής και δράσης.

Ο **Κόρεσος** ήταν ένας ιερέας του θεού Διονύσου, που ερωτεύθηκε παράφορα μία παρθένα από την Καλυδώνα, την Καλλιρρόη.

Επειδή όμως η Καλλιρρόη απέκρουσε τον έρωτά του, ο Κόρεσος παραπονέθηκε γι' αυτό το θέμα στον Διόνυσο, με αποτέλεσμα ο θεός να στείλει στους κατοίκους της Καλυδώνας τρέλα (μανία).

Για να απαλλαγούν από αυτή τη συμφορά, οι Καλυδώνιοι, σύμφωνα με χρησμό από το Μαντείο της Δωδώνης, όφειλαν να θυσιάσουν στον Διόνυσο μία παρθένα.

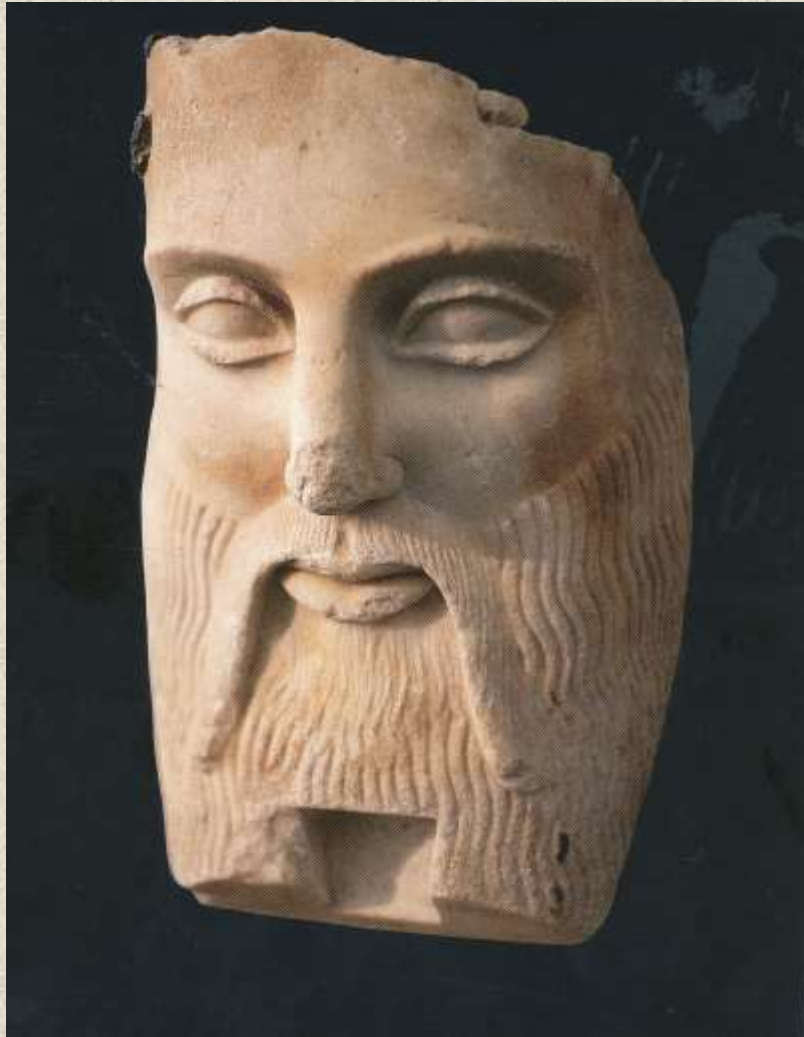
Αλλά ο κλήρος έπεσε στην Καλλιρρόη, οπότε ο Κόρεσος, ερωτευμένος καθώς ήταν, δεν άντεξε να θυσιάσει την κοπέλα και αυτοκτόνησε.

Στη συνέχεια η Καλλιρρόη, από τις τύψεις και τη ντροπή της, έπεσε μέσα στη λιμνούλα μιας πηγής, η οποία από τότε πήρε το όνομά της.

Κόρεσος και Καλλιρρόη

Ζαν-Ονορέ Φραγκονάρ,

AKENLOS

AXE
V
Ω
O
M

Ο Αχελώος στη μυθολογία

Η μυθολογία θέλει τον Αχελώο γιο του Ουρανού και της Θέτιδος, και τον συνδέει με τον κύκλο των άθλων του Ηρακλή με την βασιλική οικογένεια της Καλυδώνας.

Όταν ο Ηρακλής κατέβηκε στον Άδη συνάντησε την ψυχή του Μελέαγρου, ο οποίος του ζήτησε να παντρευτεί την αδελφή του Δηιάνειρα.

Φιλοξενούμενος λοιπόν, του βασιλιά της Καλυδώνας Οινέα ζητά σε γάμο την κόρη του Δηιάνειρα, την οποία προηγουμένως είχε διεκδικήσει ο Αχελώος από τη γειτονική Πλευρώνα.

Ο Αχελώος ήταν ένα παράξενο πλάσμα που εμφανιζόταν με τρεις μορφές, σαν ταύρος, σα φίδι, σαν άνθρωπος με κεφάλι ταύρου που απ' την πυκνή γενειάδα του τρέχανε σα βρύσες άφθονα νερά.

Ο πατέρας δε στέργει, η κόρη αρνείται, συγκατανεύει όμως να δεχθεί την πρόταση του Ηρακλή.

Το ζευγάρι ζει ευτυχισμένα αρκετά χρόνια στην Καλυδώνα και αποκτούν ένα γιο τον Ύλλο.

Νεάπολις, Καμπανία

Αργυρό δίδραχμο, τέλη 4ου αι. π.χ

Νομισματικό Μουσείο, Αθήνα

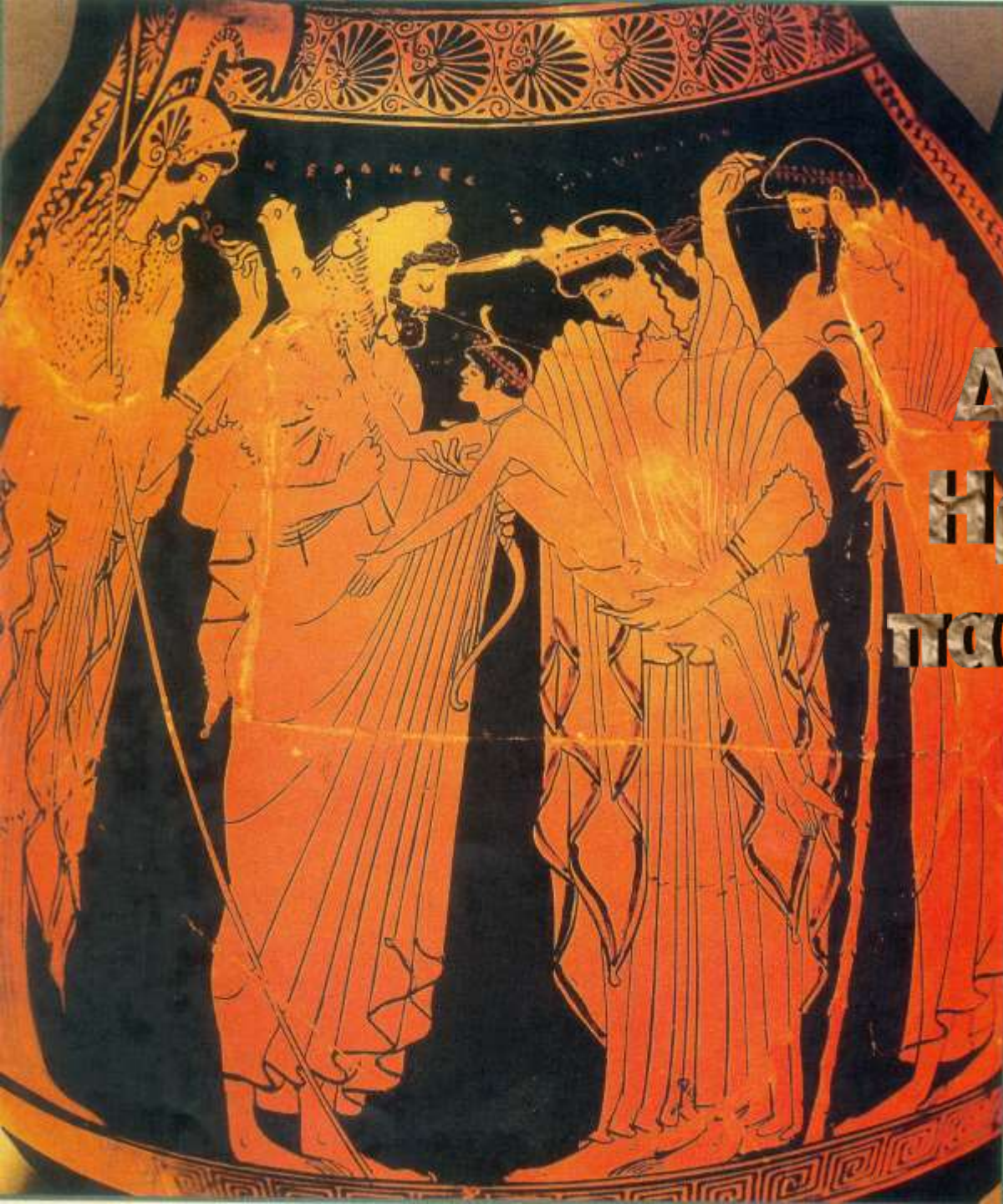
Νόμισμα απ' τη Νεάπολη της Ιταλίας που παριστάνει τον Αχελώο ως ταύρο

Ποταμός Αχελώος
Ηράκλεια, Ακαρνανία
Αργυρή δραχμή, 450-400 π.
Νομισματική Συλλογή Alpha Bank

Ποταμός Αχελώος
Θύρρειον, Ακαρνανία
Αργυρός στατήρ, 250-200 π.
Νομισματική Συλλογή Alpha Bank

Δηϊάνειρα και Ηρακλής με το παιδί τους Ύλλο.

*Ερυθρόμορφη πελίκη
475 π.Χ.*

Παρίσι-Λούβρο

Η Διήανειρα κάθεται σε σκαμνί κρατώντας τρεις φιάλες. Πίσω της στέκεται μια θεραπαινίδα. Στη μέση ο Ηρακλής γυμνός με τη λεοντή και το ρόπαλο στο χέρι είναι στραμμένος προς τον γέροντα πατέρα της Διήανειρας, τον Οινέα, που κάθεται χαμηλά και ζητά την κόρη του για νύφη. Ψηλότερα κάθεται ο ποτάμιος θεός Αχελώος. Η Νίκη που εικονίζεται στ' αριστερά της εικόνας καθισμένη κρατώντας στεφάνι, δηλώνει την τελική νίκη του Ηρακλή. (Σικελικός κρατήρας 4ος αι. π.Χ.)

Οι Ακαρνάνες στην αρχαιότητα αγαπούσαν και λάτρευαν τον Αχελώο ως θεότητα.

Με τη μορφή ταύρου παρίσταναν την ορμητικότητα του και με δράκου τον ελικοειδή ρου των νερών του.

Στην Ιλιάδα του Όμηρος θεωρούσε ανώτερο του Αχελώου μόνο το Δία "τῷ Δίῳ οὐδέ κρείων".

Μαζί του πάλεψε ο ημίθεος Ηρακλής για χάρη της Δηϊάνειρας, της κόρης του βασιλιά της Καλυδώνας Οινέα. Μετά από μεγάλη γιγαντομαχία ο Ηρακλής νίκησε τον Αχελώο, αφού του έσπασε το ένα κέρατο και τον έριξε στο χώμα. Ο Αχελώος, για να πάρει πίσω το σπασμένο κέρατο, έδωσε στον Ηρακλή το Κέρας της Αμάλθειας, που ήταν πηγή αφθονίας και γονιμότητας.

Τα άφθονα νερά του ξεχείλιζαν στο πέραςμα του και γονιμοποιούσαν τη γη των Ακαρνάνων και Αιτωλών.

Η αιτία των ερίδων μεταξύ των δύο λαών ήταν η εκάστοτε μεταβολή της κοίτης του Αχελώου.

Μετά τις εκστρατείες του ο Ηρακλής αποφάσισε πως έπρεπε να νοικοκυρευτεί. Έτσι πήγε στο βασιλιά της Καλυδώνας Οινέα, πατέρα του Μελέαγρου, που, όπως είδαμε, είχε συναντήσει στον Άδη και όπως υποσχέθηκε στο νεκρό, ζήτησε για γυναίκα του την κόρη του Δηιάνειρα. Την όμορφη κόρη διεκδικούσε για λογαριασμό του και ο ποτάμιος θεός Αχελώος. Αυτός μεταμορφωμένος σε ταύρο κάλεσε τον Ηρακλή σε μονομαχία. Ο ήρωας δεν ήταν από αυτούς που απέφευγαν τις προκλήσεις. Πάλεψε με τον ποτάμιο θεό και πάνω στην πάλη του άρπαξε ένα από τα κέρατά του. Το κέρατο αυτό το αντάλλαξε με το κέρας της Αμάλθειας που κατείχε ο Αχελώος. Όπως είναι γνωστό, η Αμάλθεια ήταν η κατσίκα που ανάθρεψε τον [Δία](#) όταν ήταν μωρό ακόμη στο όρος Ίδη της Κρήτης. Το κέρας της έδινε πλούσια ελέη σε τροφή και ποτό σε όποιον το κατείχε. Ο Ηρακλής δεν μπορούσε να συγκρατήσει τα νεύρα του και τη δύναμή του. Έτσι, στη λίστα των αθώων ανθρώπων που σκότωσε προστέθηκε και ένας συγγενής του Οινέα, που τον έστειλε στον άλλο κόσμο ύστερα από παρεξήγηση σε κάποιο γλέντι. Ο Ηρακλής πήρε τη Δηιάνειρα και ξεκίνησε για τη χώρα των Τραχίνων όπου αποφάσισε να αυτοεξοριστεί. Καθοδόν έπρεπε να περάσει από τον ποταμό Εύηνο στην Αιτωλία.

**Πάλεμα
Ηρακλή- Αχελώου**

ΕΚΒΟΛΕΣ

Υψηλοί ρυθμοί ιζηματογένεσης παρατηρούνται και στην παρακείμενη περιοχή μεταξύ Αγρινίου και της λίμνης Λυσιμαχείας όπου η εκκλησία Παναγία Μαύρικα (1000 μΧ) έχει καλυφθεί (μόνο ο τρούλος είναι ορατός) από αδρομερείς αποθέσεις (κροκαλοπαγή)

ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΜΑΥΡΙΚΑ

Κατά την μυθολογία ο [Αχελώος](#) έδωσε στον Ηρακλή το κέρας της Αμάλθειας. Στην πραγματικότητα όμως αυτό ήρθε μετά από 2.500 χρόνια, από τους σύγχρονους Έλληνες, με τη κατασκευή των μεγάλων υδροηλεκτρικών έργων (φραγμάτων) στη περιοχή απ' όπου και παράγεται "αφειδώς" ηλεκτρική ενέργεια. Τα δε έργα αυτά αποτελούν σήμερα και τη σπονδυλική στήλη του ηλεκτρικού εξοπλισμού της Χώρας.

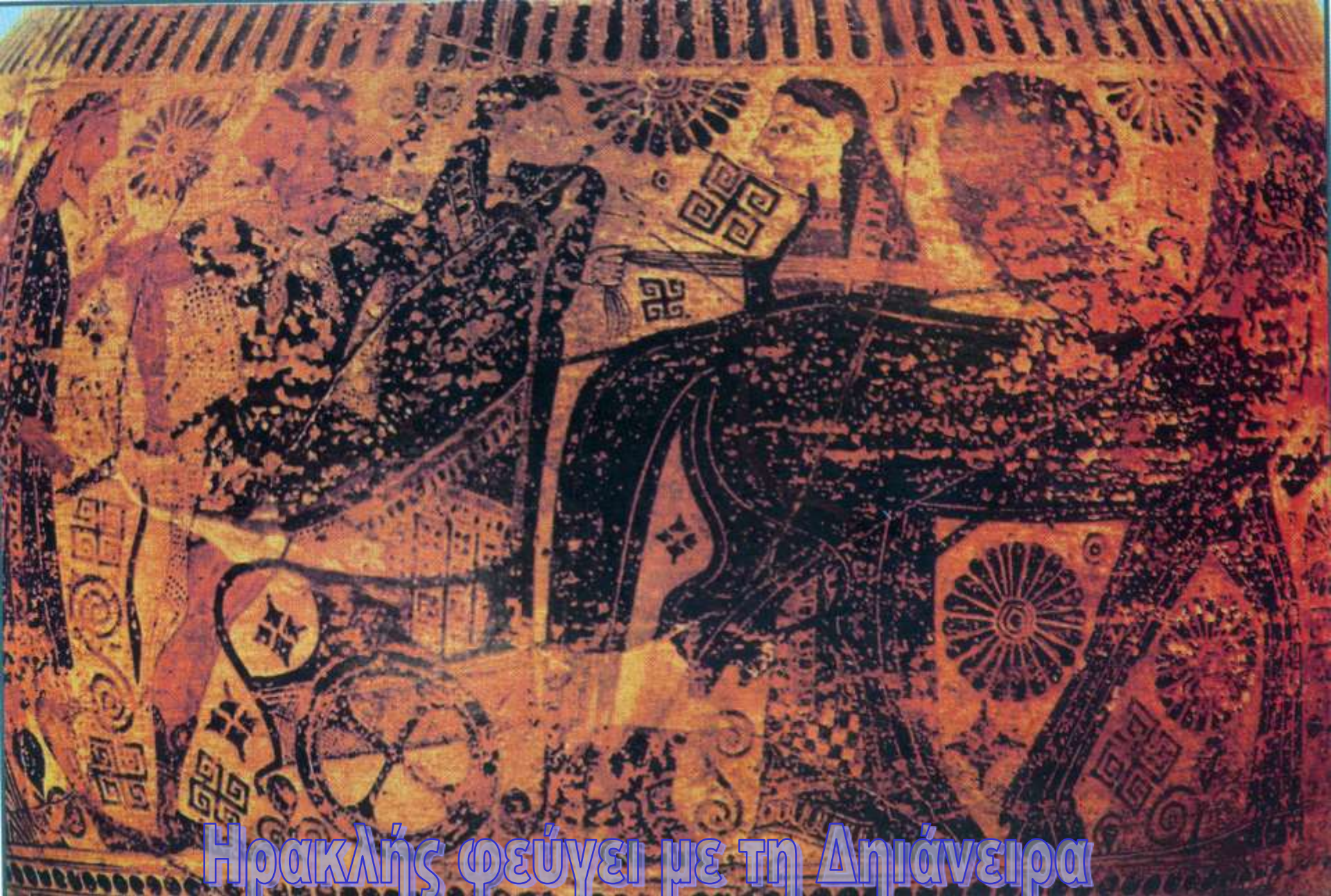

354. Πιθαμφορέας. Α. Ο Ηρακλής με τη Δηιάνειρα σε άρμα με φτερωτά άλογα. Κοντά τους, οι γονείς της Δηιάνειρας, Οινεύς και Αλθαία. Στο λαιμό: Ερμής, Άρτεμις και δύο άλογα. Κάτω από τις λαβές: αποτροπαϊκοί οφθαλμοί. Έργο παριανού εργαστηρίου.

Από την Κρήτη (Άπτερα). Τέλη 7ου αι. π.Χ.- αρχές 6ου αι. π.Χ.

354. Pithos-amphora. A. Herakles and Deianeira in a chariot drawn by winged horses. Nearby are Deianeira's parents, Oineus and Althaia. On the neck: Hermes, Artemis and two horses.

Under the handles: apotropaic eyes. From Crete (Aptera). Product of a Parian workshop. Late 7th-early 6th c. BC. (354)

Ηρακλής φεύγει με τη Δηιάνειρα

Αποχαιρετούν οι γονείς της κόρης, Οινέας και Αλθέα

Μηλιακός αμφορέας 600 π.Χ Αθήνα, Αρχαιολογικό Μουσείο

Ερμής Άρτεμης

ΗΡΑΚΛΗΣ_ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ_ΝΕΣΣΟΣ_ΛΗΙΑΝΕΙΡΑ

Ο Ηρακλής_μετά την πάλη του με τον_Αχελώο_και τον γάμο του με την Δηιάνειρα απέκτησε ένα γιο τον Ύλλο. Ο Ηρακλής_σκότωσε άθελα του το Εύνομο , οينوχόο του Οινέα και έπρεπε να εξοριστεί. Πήρε την Δηιάνειρα και τον Ύλλο και κίνησαν για την Τίρηνθα.Έπρεπε, όμως να περάσουν τον Εύηνο.

Ο Νέσσος εκτελούσε χρέη πορθμέα του ποταμού Εύηνου. Ο Ηρακλής πέρασε μόνος του το ποτάμι. Υπήρχε όμως και η Δηιάνειρα. Αυτήν πήρε στη ράχη του ο Νέσσος και την πέρασε απέναντι. Μόλις τελείωσε το έργο του απαίτησε αμοιβή. Επιτέθηκε με ανήθικους σκοπούς στη Δηιάνειρα, οι δυνατές φωνές της οποίας κινητοποίησαν τον Ηρακλή, ο οποίος με μια σαϊτιά έκοψε το νήμα της ζωής του Νέσσου.

Πεθαίνοντας ο Νέσσος συμβούλεψε τη Δηιάνειρα να αναμίξει το σπέρμα του με το αίμα που έρεε από την πληγή του για να φτιάξει ένα φίλτρο που θα έδενε τον Ηρακλή για πάντα κοντά της. Στο αίμα του όμως είχε εισχωρήσει το δηλητήριο της Λερναίας ύδρας από το βέλος του Ηρακλή.

ΕΥΗΝΟΣ-ΦΙΛΑΡΗΣ-ΠΥΚΟΡΝΙΑΣ

Π
-
Κ
Α
Σ
Ο

Αττικό μελανόμορφο πινάκιο

AFTER GIOVANNI DA BOLOGNA UTAN
DOLAI 1829 - FIRENZE / FLORENCE 1808

NESSUS ÉS DEJANIRA
NESSUS AND DEIANIRA

STANETTI STYAN GYÖRGYVÉRTÉK
FROM THE COLLECTION OF STYAN FIRENCE
INV. NO. 5497

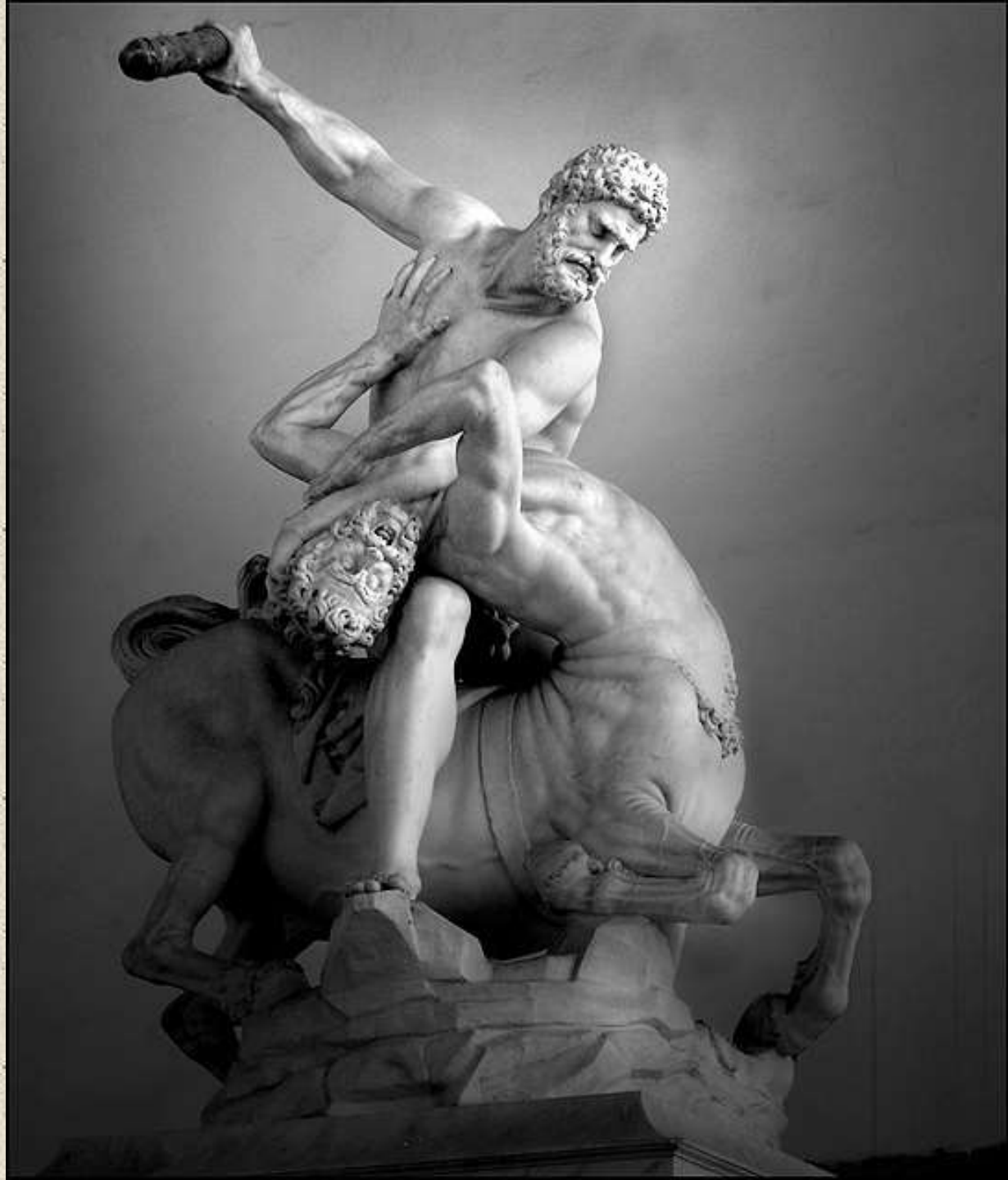

Αττικός
μελανόμορφος
αμφορέας
615-605 π.Χ.

Αθήνα Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

Συμπλοκή Ηρακλή με Κένταυρο Νέσσο

AFTER GIOVANNI DA BOLOGNA UTÁN
DOUAI 1529 – FIRENZE / FLORENCE 1608

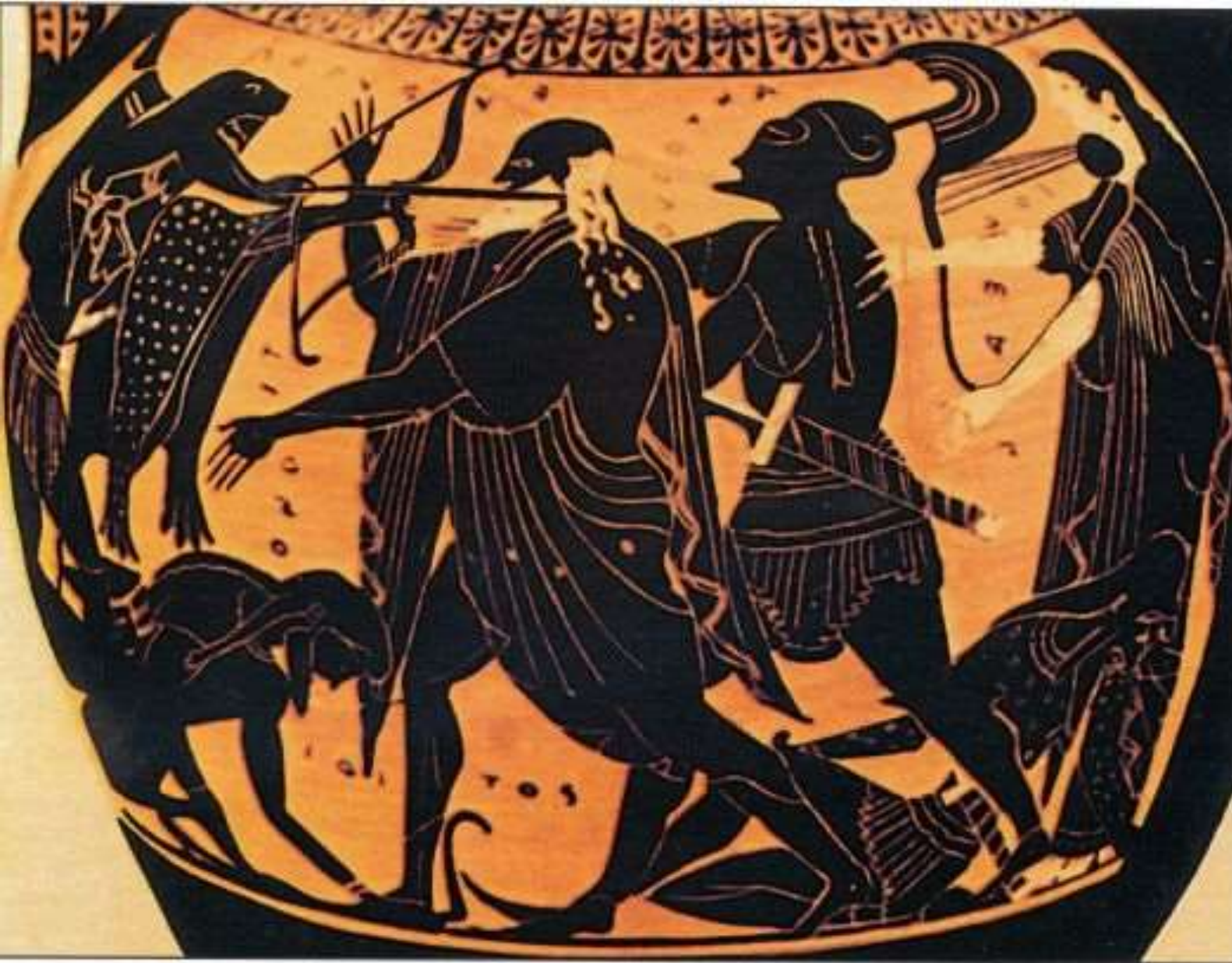
HERKULES ÉS NESSUS
HERCULES AND NESSUS

FERENCZY ISTVÁN GYŰJTEMÉNYEBŐL
FROM THE COLLECTION OF ISTVÁN FERENCZY
INV. NO. 3356

Το γεγονός που σήμανε την αρχή του τέλους για την οικογενειακή ευτυχία του Ηρακλή ήταν η αποφασή του να πάρει μέρος στους αγώνες τοξοβολίας που οργάνωσε ο Εύρυτος βασιλιάς της Οιχαλίας με έπαθλο για τον νικητή την Κόρη του Ιόλη. Νικητής βγήκε ο Ηρακλής. Ο βασιλιάς, όμως αρνήθηκε να κρατήσει την υπόσχεσή του επειδή ήταν ήδη παντρεμένος.

Ο Εύρυτος στ'αριστερά αναπαυόμενος στην κλίνη του, φιλοξενεί σε συμπόσιο τον Ηρακλή νικητή της τοξοβολίας, άκρη δεξιά. Ανάμεσά τους εικονίζεται η Ιόλη, ενώ στην άκρη αριστερά ο Ίφιτος. (Λεπτομέρεια από Κορινθιακό κρατήρα, 600 - 590 π.Χ Παρίσι).

Ο Ηρακλής
θυμόταν ακόμα
την ασυνέπεια
του βασιλιά
της Οιχαλίας
Εύρυτου και
από την
Τραχίνα με
πολλούς
άλλους
εκστράτευσε
εναντίον του.
Τον κατανίκησε
σκοτώνοντας
αυτόν
και τους γιους
του και
απαγάγοντας
την Ιόλη

Ο Ηρακλής απ' τα αριστερά κτυπά με το τόξο του τον Εύρυτο και τους γιους του, απ' τους οποίους οι δύο είναι πεσμένοι νεκροί και ο τρίτος στέκεται ικέτης. Στα δεξιά η Ιόλη παρακολουθεί τη συμφωνία, ενώ εικονίζονται τέσσερα βέλη απ' αυτά που έριξε ο Ηρακλής. (Μελανόμορφος αμφορέας, μετά το 500 π.Χ. Μαδρίτη).

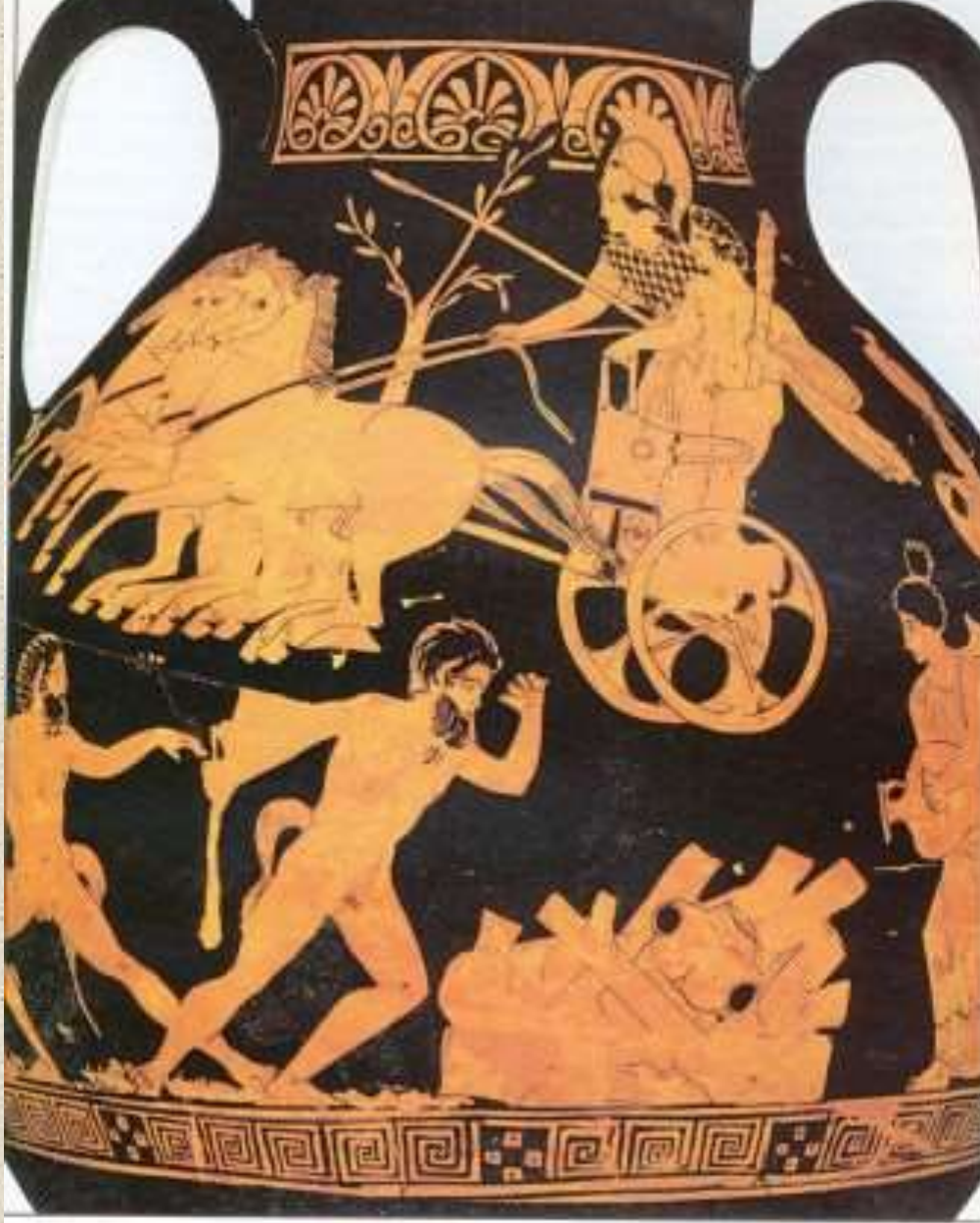
Η αρπαγή του Δελφικού τρίποδα. Εικονίζεται ο Ηρακλής προσπαθώντας να ξεφύγει με τον ιερό τρίποδα, ενώ τον κυνηγά ο Απόλλων. Στη διαμάχη παρενδρίσκονται η Αθηνά και η Άρτεμις. (Ερυθρόμορφος αμφορέας, 530 - 520 π.Χ., Βερολίνο).

ΗΡΑΚΛΗΣ

. Ακούγοντας η **Δηιάνειρα** την απαγωγή της Ιόλης ζήλεψε τόσο πολύ που θυμήθηκε το φίλτρο του Νέσσου και εμπότισε μ' αυτό το χιτώνα του Ηρακλή.

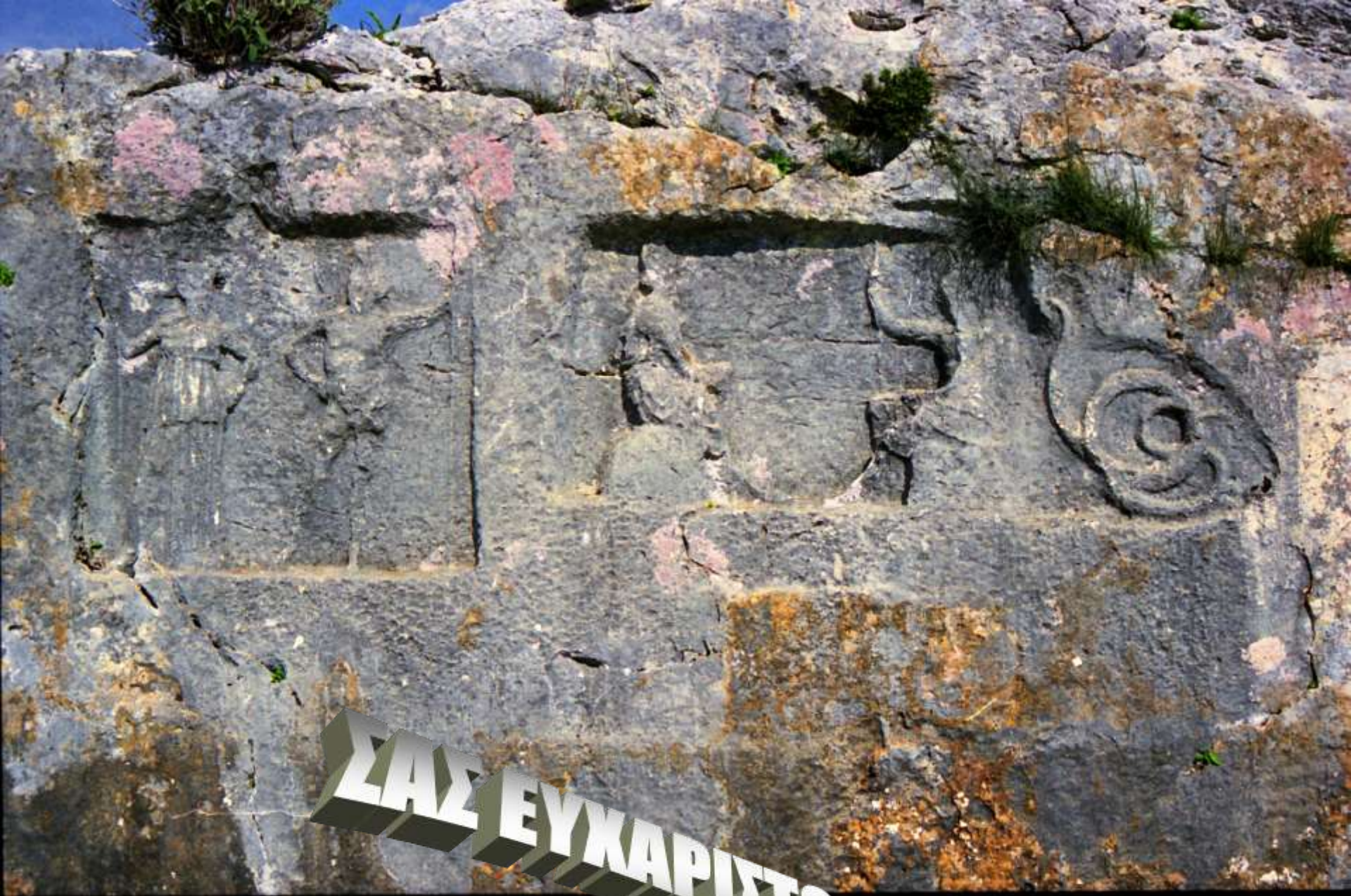

Ο Ηρακλής απλώνει το χέρι να πάρει τον χιτώνα που του προσφέρει η Δηιάνειρα. Ο κύκλος της επίγειας ζωής του ήρωα κλείνει. (Ερυθρόμορφη πελίκη, 440 - 430 π.Χ. Λονδίνο).

Όταν ο ήρωας φόρεσε το ρούχο, το ένιωσε να κολλά επάνω του και επιχειρώντας να το βγάλει έσκιζε μαζί και τις σάρκες του. Η Δηιάνειρα αυτοκτόνησε και ο Ηρακλής, αφού όρκισε το γιο του Έλλο να παντρευτεί την Ιόλη, άναψε μεγάλη πυρά και μπήκε μέσα για να καεί. Ένα σύννεφο όμως τον άρπαξε και τον μετέφερε κοντά στους θεούς όπου έγινε αθάνατος, συμφιλιώθηκε με την Ήρα και παντρεύτηκε την κόρη της από τον [Δία](#), την [Ήβη](#).

Ο θώρακας του Ηρακλή καίγεται στην πυρά . Στ' αριστερά δύο Σάτυροι χορεύουν, ενώ δεξιά δύο Νύμφες με τις υδρίες τους επιχειρούν να σβήσουν τις τελευταίες φλόγες. Ψηλά ο Ηρακλής στεφανωμένος για τα αγαθά του έργα φεύγει πάνω σε άρμα με τη θεά Αθηνά (Ερυθρόμορφη πελίκη, γύρω στο 450π.χ. Μονάχο)

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ